

Livsanskuelse eller politisk Mening, fordi de har bøjet sig for de bestaaende Love, gælder det samme den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe. Her foreligger der for os paa Foranledning af den samlede Regering, som bestaar ikke alene af de radikale Ministre, men ogsaa af Repræsentanter for samtlige øvrige politiske Partier, et Lovforslag, der vil give Rigsdagen Anledning til at slaa fast her i vort Land, at Personer, der ikke vil være med til at slaa ihjel, skal være fri derfor trods den gældende almindelige Værnepligtslovgivning, og jeg mener, at hvis man vil respektere Samvittighedsgrunde, bør man stemme for dette af den samlede Regering forelagte Lovforslag. Ellers bliver det hen i Vejret at tale om, at man vil respektere Samvittighedsgrunde. Det er for Resten meget interessant at lægge Mærke til, at en af de Biskopper, der ikke har undertegnet Henvendelsen til Rigsdagen, nemlig Biskop Wegener, Nykøbing F., er den samme, som i en stor Sag, der har været forelagt Rigsdagen, har paaberaabt sig Samvittighedens Ret. Her har han ikke kunnet være med til at indrømme Borgere i dette Land Samvittighedens frie Ret.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) gjorde en Bemærkning om, at han beundrede de Socialdemokrater i de krigsførende Lande, som nu havde taget Bøssen paa Nakken for at gaa i Krig. Jeg vil i den Anledning sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke, mine Meningsfæller ude omkring i de store Lande skøtter om at blive beundret af den Grund, og det vil vi sikkert faa at høre, naar Krigen er forbi og de atter kan faa Lov til at tale, som de tænker. De har været Genstand for Paavirkning af Magter, der var stærkere end de, og de appellerer ikke til Beundring hverken hos det ærede Medlem fra Assens eller hos nogen som helst anden.

Klaus Berntsen: Naar Krigen er forbi, ved jeg ikke, hvorledes det ærede Medlems Meningsfæller i andre Lande vil stille sig, saa det skal jeg ikke udtale mig om. Det, som for mig er en Kendsgerning, er, at saa længe Krigen har været, har de Herrers Meningsfæller vist sig som loyale Borgere i de Samfund, de tilhører, og ikke alene det, men de socialistiske Ministre, som har taget til Orde om denne Sag i Belgien og Frankrig, har gjort alt, hvad de kunde, for at ansøre deres Me-

ningsfæller til at opfylde det Krav, som er stillet til enhver Nations Borgere, naar der er Fare paa Færde for Nationen. Naar det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) før nævnedes, at det, som er sket, naar Socialdemokraterne har stemt for de store Bevillinger til Sikringsstyrelsens Underhold, er sket, fordi de har bøjet sig for de bestaaende Love, skylder jeg dog det ærede Medlem at gøre opmærksom paa, at der staar ikke noget i disse Love om, hvor stor en Sikringsstyrke der skal indkaldes, og heller ikke, hvor længe den skal indkaldes. Der er jo ogsaa i dette Øjeblik Spørgsmaal om at indskrænke Sikringsstyrken, hvilket er et Vidnesbyrd om, at det afhænger af Ministeriets Skøn, hvor stor en Sikringsstyrke der skal indkaldes, og hvor længe den skal ligge inde, det er ikke i Kraft af et Paabud i bestaaende Love, at Sikringsstyrken er blevet saa stor, som den er blevet. Vi forlanger kun, at Militærnægterne skal bøje sig for de Love, der eksisterer, men de socialistiske Militærnægtere har protesteret imod eksisterende Love, og de har protesteret saa stærkt mod det Lovforslag, som nu foreligger fra Regeringens Haand, at de har erklæret, at dersom det blev vedtaget, vilde de gøre alt, hvad de kunde, for ikke at respektere en saadan vedtagen Lov. Det synes jeg, det ærede Medlem skulde tage Afstand fra.

Andreasen: Jeg vil overfor det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) hævde, at Regeringen kun har handlet i Kraft af de bestaaende Love. Det er ingen Hemmelighed, at der er Medlemmer her af Rigsdagen, som mener, at Regeringen ikke er gaaet vidt nok med Hensyn til Militærindkaldelser, men det er ikke Stedet her at komme ind paa dette. Det, som interesserer mig i denne Sag, er at faa Lejlighed til, selv om det partipolitisk set kan være mindre agitatorisk rigtigt, at sige til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at jeg takker ham for hans Stilling i det foreliggende Tilfælde overfor en Sag, som af den samlede Regering er forelagt her med Hensyn til Anerkendelse af Samvittighedens Ret, ligesom jeg er glad ved, at det ærede Medlem under det Verdenssammenbrud, vi oplever, har sagt, at hvis vi ikke kan komme ind i forstandigere og bedre Tilstande efter Krigen, maa Menneskeslægten være inkurabel. Jeg havde ønsket, at Venstre havde fulgt det ærede Medlem fra Ringkøbing i den Tro paa Livet, han her har vist.